

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀπευθύνεται:
Διευθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθ ἡ ν α ς

ΕΤΟΣ ΕΝΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1901 ἕως 15 Σεπτεμβρίου 1901. Ὁφείλουσι δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἐγγράφωσι συνδρομηταὶ τὰ ἀποστέλλουσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπευθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάγαρη.

Ἡ Ἀφωνή τῆς Ἡπείρου εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐννεαετίας συνηγορεῖ ἐπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ἐπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Ἡ εἰσπραξις τῶν φόρων. — Ἡ ἐπαρχία Φιλιππιάδος. — Ὁ φόρος τῶν ζώων. — Οἱ εἰσπράκτορες Παγώνι ν. Τὰ τοῦ Ἀλβανικοῦ κομητατοῦ. — Αἱ καταδιώξεις καὶ τὰ ἀποτελέσματα.

Ἡ πρὸς εἰσπραξίν τῶν κυβερνητικῶν φόρων δραστηριότης τῶν ἐπιτετραμμένων ὑπὸ τῆς διοικήσεως εἰσπρακτῶν ὑπερέβη πᾶν ὄριον. Πρώτην δὲ φορὰν ἡ ἐπαρχία Φιλιππιάδος δοκιμάζει τοιαύτην αὐστηρότητα. Πάντοτε αὕτη ἐβασανίζετο ὑπὸ τῶν ταξιλαδάρων (εἰσπρακτῶν) ἀλλὰ τῶρα τὰ δεινὰ τῶν κατοίκων τῶν διαφόρων χωρίων εἶνε ἀπερίγραπτα. Μόλις φεύγει ὁ εἰσπράκτωρ καὶ ἰδοὺ πάλιν μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐπανέρχεται. Ὡς γνωστὸν ἐν Τουρκίᾳ ὑπάρχει τὸ σύστημα τῆς κατὰ δόσεις πληρωμῆς τῶν φόρων· φαίνεται ὅμως ὅτι φέτος ἐννοοῦν νὰ εἰσπραχθῶσιν ἀμέσως οἱ φόροι ὅλοι. Εἰς τὸ χωρίον τῆς Λάγκας Ποδογόρα πρὸ ἐβδόμηδος εἶχεν ἐνεργήσει εἰσπραξὴν ὁ ἀρμόδιος κυβερνητικὸς ὑπάλληλος καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐνεφανίσθη ἐκ νέου ζητῶν χρήματα. Ὁ μουχτάρης ἐκπληκτος ἐπὶ τῇ νέᾳ ταύτῃ ἐμφανίσαι προσπαθεῖ νὰ πείσῃ τὸν εἰσπρακτορὰ τὰ ἀπέλθῃ, διότι οἱ κάτοικοι δὲν ἔχουν χρήματα ὅπως πληρώσουν ὅλας τὰς δόσεις ἀμέσως καὶ ὅτι θὰ φροντίσωσι σύμφωνα με τοὺς νόμους τοῦ Σουλτάνου νὰ πληρώσωσι ἐντὸς τῶν ὁρισμένων προθεσμιῶν. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ ταξιλαδάρης ἐπωφελεῖται τῆς εὐκαιρίας ὅπως φροντίσῃ καὶ ὀλίγον διὰ τὴν τσέπην του. Ἐὰν μείνῃ εἰς τὸ χωρίον 5—6 ἡμέρας θὰ ὑποχρεωθῇ τὸ χωρίον νὰ τον θρέψῃ, αὐτὸν καὶ τὸ ἀλογό του καὶ τοὺς συντρόφους καὶ συνεπῶς θὰ ὑποβληθῇ εἰς ὅχι ὀλίγα ἐξόδα· λοιπὸν λαμβάνει κατὰ τὸ χέρι, ὅπως κοινῶς λέγεται 5—6 μεντζίτια καὶ τοιοιτοτρόπως συναινεῖ νὰ ἀναχωρήσῃ. Τὴν κωμῶδαν αὐτὴν ἐπαναλαμβάνει εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ χωρία. Τοιοιτοτρόπως δὲ οἱ κάτοικοι ἔχουν νὰ φροντίσωσι πρῶτον διὰ τὰ τερτίπια τῶν εἰσπρακτῶν τὰ ὁποῖα ὀφείλουν νὰ ἐξαγοράσουν μετ' χρήμα καὶ ὕστερον διὰ τοὺς βασιλικούς φόρους.

Ἡ καταμέτρησης τῶν ζώων διὰ τὴν φορολογίαν αὐτῶν (Τζελέπ) ἤρχισεν ἀμέσως μόλις εἰσῆλθεν ὁ Μάρτιος. Συγχρόνως ὅμως ἤρξατο καὶ ἡ εἰσπραξις τοῦ φόρου τούτου εἰς ὅλην τὴν Ἡπειρον. Μετ' ἐνὶ πένιν δὲ ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Ἡπειρον δύνασθαι νὰ φαντασθῇτε τί θὰ συμβῇ διὰ τῆς ἀμέσου καὶ αὐστηρᾶς ταύτης εἰσπράξεως. Διὰ τοῦτο φρονοῦμεν ὅτι ἡ Α. Ε. ὁ γενικὸς διοικητὴς Ἰωαννίνων Ὁσμάν πασᾶς δέον νὰ λάβῃ μέτρα καὶ περιορίσῃ ἀφ' ἐνὸς τὴν αὐθαίρεσιν τῶν εἰσπρακτῶν, ἀνακουφίσῃ δὲ ἐξ ἄλλου καὶ τοὺς κατοίκους ὅτινες κινδυνεύουσιν οὕτω νὰ κατστραφῶσιν ἐντελῶς καὶ πωλῇ-

σωσι καὶ αὐτὰ τὰ ὑπάρχοντά των ὅσα ἐμειναν ἀπόλητα ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἀρπαγῆς καὶ σκληρότητος τῶν εἰσπρακτῶν.

Προκειμένου περὶ εἰσπρακτῶν σὰς ἀναφέρω ὅτι πρὸ δύο—τρίων ἐτῶν ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως νὰ διορίζωνται καὶ χριστιανοί. Εἶνε ἴσως καὶ τοῦτο μέτρον μεταρρυθμίσεως. Οἱ Τούρκοι ἀντέστησαν τότε κατὰ τοῦ μέτρου τούτου, διότι δὲν ἤθελον νὰ λάβωσι κυβερνητικὰς θέσεις καὶ χριστιανοί. Ὅτε ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς διοικήσεως οἱ χριστιανοὶ κάτοικοι ἐνόμισαν ὅτι θὰ εὕρισκον κάποιαν ἀνακούφισιν ἀπὸ τοὺς ὁμοθετεῖς αὐτῶν καὶ ὁμοθητικούς εἰσπράκτορας· δηλαδὴ οὗτοι θὰ ἐξετίμων τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων καὶ τὴν πραγματικὴν αὐτῶν κατάστασιν, θὰ ἐφρόντιζον νὰ εἰσπράττωσι διὰ τρόπον ἡπιὸν χωρὶς νὰ ἐκποιῶσι τὰ ζῶα καὶ τὰ εἰσπράκτορες ἀπεδείχθησαν τυραννικώτεροι, ἀθλιέστεροι καὶ ἀπανθρωπότεροι. Διορίσθησαν ὡς τοιοῦτοι τὰ καθάρματα οὕτως εἰπεῖν τῆς κοινωνίας καὶ περιερχόμενοι τὰ χωρία ἐνεργοῦσι τὰς εἰσπράξεις διὰ τρόπον βαρβάρου θέλοντες ἴσως νὰ ἐπιδείξωσι ζήλον. Εἰς τὸ Παγώνιον ἰδίως ὁ ζήλος τῶν χριστιανῶν εἰσπρακτῶν ὑπερέβη πᾶν ὄριον. Ἰδίως εἰσπράκτωρ τις χριστιανὸς κατέστη ἡ μαστιγὴ τῶν κατοίκων. Πηγαίνει αἴφνης εἰς ἓν χωρίον πρὸς εἰσπραξίν χρημάτων, συλλαμβάνει καὶ θέτει ὑπὸ κράτησιν τοὺς πρὸς κριτούς τῆς κοινότητος ἢ τοὺς εὐπόρους οἱ ὁποῖοι ἔχουν πρὸ πολλοῦ ἐξοφλήσει τὴν πρὸς τὴν κυβερνήσιν ὀφειλὴν των. Αὐτοὶ ὅπως εἴπομεν δὲν ὀφείλουν τίποτε καὶ κατὰ σενέπειαν ἐρωτοῦν τὸν εἰσπράκτορα, αὐτὸν τὸν νέον τύραννον διὰ ποῖον λόγον τοὺς ἐτέθη ὑπὸ κράτησιν ἀφοῦ δὲν ὀφείλουν οὔτε λεπτόν καὶ ὅτι ἀντὶ νὰ ἐνοχλῇ αὐτοὺς πρέπει νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν κυβερνήσιν αὐτοὺς ὀφείλουν καὶ νὰ φροντίσῃ αὕτη νὰ τὰ εἰσπράξῃ ἀφοῦ οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν ἐργάζονται εἰς πόλεις τῆς ὁθωμανικῆς αὐτοκρατορίας. Ἀλλ' ὁ νέος αὐτὸς ἀγᾶς δὲν ἐννοεῖ ἀπὸ τοιαύτας δικαίας παρατηρήσεις καὶ κατὰ τὴν γνώμην του οἱ ἔχοντες πρέπει νὰ πληρώνουν τοὺς βασιλικούς φόρους ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἀπουσιάζουν ἢ εἶνε πένητες. Ἡ τοιαύτη θεωρία τοῦ εἰσπράκτορος ἐφηρμόσθη κατὰ πρῶτον ἐν Τσαρπλανά καὶ θὰ ἔχῃ βεβαίως συνέχειαν καὶ εἰς τὰ ἄλλα χωρία πρὸς μεγίστην ζημίαν τῶν συμφερόντων τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Σουλτάνου ἥς φροντίς δέον νὰ εἶνε ἡ εὐημερία καὶ οὐχὶ ἡ καταπίεσις τῶν ὑπηκόων τῆς.

Αἱ κατὰ ὑπόπτων Ἀλβανῶν ἐνέργειαι, αἱ συλλήψεις καὶ αἱ κατ' οἶκον ἐρευναι ἐξακολουθοῦσιν ὡς ἐκ τούτου πανικὸς κατέλαθεν ἅπαντας τοὺς ὁπωσδήποτε σημαίνοντας, οἵτινες μὴ ἔχοντες ἐξησφαλισμένην τὴν ἐνταῦθα διαμονὴν των ἀπέρχονται κρυφίως· ἐδόθη δὲ ἀφορμὴ νὰ ἀναπτυχθῶσι τὰ πάθη μεταξὺ Ἀλβανῶν καὶ τῆς τουρκικῆς διοικήσεως εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον. Κατ' ἐμὴν γνώμην τὸ μέτρον τῆς κυβερνήσεως ὅπως προβῇ εἰς συλλήψεις, ἐρεῦνας κλπ. ὑπῆρξεν ἐντελῶς ἄστοχον καὶ ἀντὶ ὠφελείας θὰ φέρῃ ζημίαν εἰς τὴν τουρκικὴν κυβερνήσιν μεγίστην καὶ ἀνυπολόγιστον· οἱ προβαίνοντες σήμερον ἐν Ἡπείρῳ εἰς καταδιώξεις καὶ συλλήψεις δὲν ἔχουσιν οὐδεμίαν συναίσθησιν τοῦ κακοῦ οὕτως γίνονται αἵτιοι εἰς τὸ τουρκικὸν κράτος. Θέλοντες νὰ ἐπιδείξωσι ζήλον ὅθεν καὶ ἀφοσίω-

σιν προσπαθοῦσι νὰ εὕρωσι φαντασιώδεις ἐνόχους καὶ προβαίνουσιν εἰς παρατόλμους πράξεις, ὑποδαυλίζουσι τὴν πυρὰν καὶ παρασκευάζουσι μεγαλύτερον κίνδυνον. Ὁ ἀγὼν ἤδη ἐκρηγύθη μεταξὺ τῆς ἀλβανικῆς καὶ τῆς τουρκικῆς φυλῆς· καὶ οὐδεὶς δύναται πλέον νὰ ἀποσοβῇ τὰς ἐκ τούτου συνεπείας· ἐὰν ὁ Ἐσάτ πασᾶς περιῇλθε τὴν Ἡπειρον καὶ ἐλάβεν ὑπογραφὴς τῶν σημαινόντων Ἀλβανῶν ὅτι εἶνε ἀφωτισμένοι εἰς τὸ κράτος δὲν σημαίνει ὅτι προσέφερεν εἰς τὸν Σουλτάνον ἐπὶ χάριτος τὰ πραγματικὰ αἰσθήματα τῶν Ἀλβανῶν. Ὁ φόβος τῆς καταδιώξεως καὶ τῆς ἐξορίας τὴν χεῖρα ὡδήγησε πρὸς ὑπογραφὴν τῶν ἀναφορῶν· ἀλλ' ἡ χεῖρ δὲν ἐκφράζει ποτὲ τῆς καρδίας τὰ αἰσθήματα. Τὰ χεῖλη εἶνε προωρισμένα πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον. Ἀπ' ἄκρου δὲ εἰς ἄκρον τὰ χεῖλη ταῦτα διακηρύττουσιν ὅτι διὰ τῶν τελευταίων ἐνεργειῶν τῆς κυβερνήσεως ἢ πρὸς τὸν θρόνον πίστις τῶν Ἀλβανῶν ἐτέθη εἰς ἀμφιβολίαν καὶ ἐπιβάλλεται πλέον εἰς αὐτοὺς νὰ φροντίσωσι περὶ τῆς ἐθνικῆς των ἀποκαταστάσεως. Ὡς γνωστὸν, ἡ περὶ ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν Ἀλβανῶν ἰδέα παρήχθη κατὰ τὸ 1878 ὅτε ἡ Πύλη θέλουσα νὰ ἀντιδράσῃ κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Βερολινείου Συνεδρίου ἐνέκρινε τὸν σχηματισμὸν ἐπιτροπῆς ἐξ Ἀλβανῶν, ἥτις περιῇλθε τὰς αὐλὰς τῆς Εὐρώπης θρηνοῦσα καὶ ὀδυρομένη. Ἐκτοτε ἀόριστος πόθος ἐτρέφετο εἰς τὴν καρδίαν τῶν Ἀλβανῶν, ἀλλ' ὁ πόθος οὗτος ἠδύνατο νὰ ἐκληφθῇ καὶ ὡς ἀνόητος καὶ μωρὸς· οὐδεὶς δὲ ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ ὅτι ὁ πόθος οὗτος θὰ μεγαλυνθῇ καὶ θὰ λάβῃ ὑπόστασιν. Εἰσέτι δὲν ἀνέτειλεν ἡ ἡμέρα αὕτη ἀνέτειλε μόνον ἡ ἐλπίς ὅτι δύναται νὰ μεγαλώσῃ. Διὰ τὴν ἐξορισθεῖς Τσινῆς, ὁ καταδιωχθεὶς δεινός, ὁ ἄλλος εἰς τοῦ ὁποῖου τὸν οἶκον ἐγένετο ἐρευνα, τέλος οἱ βέηδες, οἵτινες θεωροῦσι προσβολὴν τὰ τοιαῦτα κατὰ τῆς φιλαυτίας των καὶ τοῦ οἰκογενειακοῦ των μεγαλείου, οἱ φίλοι αὐτῶν καὶ ὁμόφυλοι βαρέως φέρουν τὴν τοιαύτην κατάστασιν καὶ θὰ τείνωσι πλέον τὸ οὖς πρὸς πάντα ψιθυρισμὸν, ὅστις θὰ ὑπόσχεται εὐημερίαν τῆς πατρίδος των καὶ τῆς οἰκογενειακῆς αὐτῶν ἐστίας. Δι' ἡμᾶς τοὺς χριστιανούς εἶνε πολὺ λυπηρὰ τὰ γεγονότα ταῦτα καὶ εὐχόμεθα ὅπως ἡ κυβερνήσις καὶ ὁ γενικὸς τῆς Ἡπείρου διοικητὴς Ὁσμάν πασᾶς δυνήθωσιν οὐχὶ δι' αὐθαίρεσιν καὶ διὰ τοῦ πανικοῦ, ἀλλὰ μέσων ἡπίων καὶ λογικῶν νὰ ἐπιφέρωσι τὴν τάξιν καὶ ἡσυχίαν, ὣν μεγίστην ἔχει ἀνάγκη ἡ Ἡπείρος. Πρὸ παντός δὲ νὰ καταπαύσωσι τὰς ἀκάρπους καταδιώξεις συλλήψεις καὶ κατ' οἶκον ἐρεῦνας.

25 ΜΑΡΤΙΟΥ

Οἱ ἀλλεπάλληλοι κανονισμοὶ, οἱ συνήθειες εἰς πᾶσαν τελευτήν, ριπτόμενοι ἀπὸ τοῦ λόφου τῶν Νυμφῶν ἀνῆγγέλουν τὸ ἐπίσημον τῆς ἡμέρας. Ἐὰν δὲ δι' ὅλας τὰς ἄλλας ἐπισημοὺς ἡμέρας οἱ κακονισμοὶ οὗτοι ἀκούονταί μετ' ἀδιαφορίας, διὰ τὴν Ἐθνικὴν ὁμῶς ἐορτὴν ἐνέχουν κατὰ τὸ ἰδιαίτερον καὶ συγκινοῦσι τὴν ψυχὴν μυχίως. Αἱ παρελάσεις τῶν μουσικῶν ἀνὰ τὰς ὁδοὺς καὶ ἡ γλυκύτης τοῦ ἑωθινοῦ ὕμνου ἐσκόρπισαν εἰς τὴν πόλιν ζωὴν χαρὰς καὶ ἤρχισεν ἡ συρροὴ εἰς τὰς ἐκκλησίας εἰς τὰς ὁ-

οὐκ ἀξιολογῶντες ἀνωτέρω καὶ κατωτέρω
τοῖς ἔχουσιν συμπληρῶσαι τὸν πρὸς προβήδου
νόμον, ἵνα λάβωσι μέρος εἰς τὰ ἐκτελεσθησά-
μενα γενικά γυναισκα, ὅπου καὶ ἡ κρίσις ἡ τὴν
ᾧ δῶν. Ἡ Α. Ἰ. οὐκ ἀδύνατος ἐννοεῖ οὐδεὶς ἐν
τῶν ἀξιολογῶντων ὃ ἰδιούργη ἀλλὰ γὰρ προβήδου
ἡ ἐκαστος ἀναλόγως πρὸς ἰκανότητάς αὐτοῦ καὶ
ἀδυνατίαν τοῦ στρατεύματος ἐκ τῶν ἐντολῶν ἀνά-
γειρα. — Ὅριστον ὅτι ἀπεφάνη τὰ τοῦ ταξείδι-
ου οὐ ἀρχήως τῆς ἀντιπολιτείας. Ὁ Θ. Δηλ.
ἀνέστη. Καθ' ὃ ἀνεκοινώθη ἦν ὁ κ. Δηλ.
ἀνέστη. Συνεδεῖν καὶ ἀπὸ τῶν πολιτικῶν
ἡλιαν του ἀναχωρεῖ ἐντέλεον ὡριεμένω
5 Ἀπὸ τῶν Μεσολογγίου καὶ Αἰτωλίας
Ἐκείνης θὰ μεταβῇ εἰς τοὺς ἐξήμους Θέρμου καὶ
Κορυφίας ἐκείθεν εἰς Καρβάσαραν καὶ Κορ-
νήριον, θὰ ἐπιστρέφῃ δὲ εἰς Ἀθήνας διὰ τ.
Ἀμβρακικοῦ. Ἡ περιείδη τοῦ κ. Δηλ.
ἦν θὰ διαρκέσῃ πλεῖστον τῶν δεκαπέντε ἡ-
μέρας. Μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του ο. κ. Δηλ.
ἦν θὰ μεταβῇ διὰ Λαμίας καὶ Ἰπάτης μέ-
10 Λαυκική, ἐπεὶ δὲ ὁ ἀποσπασθὲν ἀπὸ ἐξάκ-
λουρήσῃ καὶ παραστέρῳ τοῦ ταξείδιον του. Πο-
λεῖται τῶν πολιτικῶν φίλων του θὰ συνεδρῶσι
τὸν κ. Δηλ.
15 Δηλ.
εἰς τὴν ἀντιπολιτείαν κατὰ τὴν περιείδη τὸν δ.
εἰς τὴν γνῶσθιν εἰσέτι. Ἐπίσης οὐδὲν ἀπεφάνη
περὶ τοῦ μελετωμένου ταξείδιον ἀπὸ τὴν Π.
λοπόνθοσιν. — Κατὰ τὰς ἐπιτήμους πληροφω-
ρὸν τοῦ ὀψοφωροῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἡ ἐκ μέ-
20 τῶν μετάρχων ἐπιθεώρησις τοῦ στρατοῦ ἐπε-
ρώσῃ. Ἐπίσης ἐπεράτωσαν τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν

οί ειδικοί επιθεωρηταί του πυροβολικού καὶ τοῦ μηχανικοῦ καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς. Ἡδὴ ἐπισπεύδεται ἡ σύνταξις τῶν ἐκθέσεων ἐκάστου τῶν επιθεωρητῶν, μετὰ τὴν ὑποβολὴν δὲ τούτων ὁ γενικὸς διοικητὴς τοῦ στρατοῦ Δι-ἀδοχος θὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν γενικὴν ἐπιθεώρησιν. Κατὰ τὴν κρατούσαν ἐν τῇ γενικῇ διοικήσει τοῦ στρατοῦ γνώμην πᾶσαι αἱ ἐκθέσεις θὰ ἔχω-σιν ὑποβληθῇ πάντως κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς προ-σεχοῦς ἐβδομάδος, ἡ δὲ ἐπιθεώρησις τοῦ στρα-τοῦ θὰ ἀρχίσῃ κρυφτικῶς πρὸ τῆς 10ης Ἀπρι-λίου. — Τὴν 1ην μ. μ. τῆς Δευτέρας ἀφίκετο ἐκ Χανίων ἐπιβαίνων τοῦ ρωσικοῦ προσκόπου «Κουμπάνετς» ὁ πρίγκιψ Γεώργιος ὕπατος ἀρ-μοστὴς τῆς Κρήτης συνευόμενος ὑπὸ τῶν ὑπα-πιστῶν του κ.κ. Καρμπούνη καὶ Λεμπέση ἀ-νῆλθεν δὲ εἰς Ἀθήνας μετὰ τὴν ἀμαζο τοιχίαν τὴν 2 μ.μ. — Τὴν προσεχῇ Δευτέραν ἀρχονται εἰς τὸ Στάδιον οἱ Πανελλήνιοι γυμναστικοὶ ἀ-γῶνες. — Ὁ πρίγκιψ Νικόλαος διοικητὴς τοῦ πυροβολικοῦ ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως τε-λεσθῶσι μετὰ τὸ Πάσχα γυμνάσια πυροβολικοῦ. — Αἱ παρὰ τὰ Ἀντιλύθηρα ἐξερυνήσεις τῶν ἐν τῷ βυθῷ πῆς θαλάσσης ὑπαρχουσῶν ἀρχαιοτή-των ἐπανελήφθησαν προχθές. — Ἡὐτοκτόνησεν ἐν Λαυρίῳ ὁ ἐξ Ἡπείρου Χρῆστος Ζαχάρις. — Ὑπὸ τοῦ Ἐφετερίου Λαρίσσης ἐξεδόθη ἀπόφα-σις δι' ἧς κηρύσσεται ἄκυρος ὁ ὑπὲρ τὰ 12 0)0 τόκος. — Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος ἐνετείλατο τοὺς παρὰ ταῖς Μεγάλαις Δυνάμεισι ἀντιπροσώπους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβε-ρήσεως, ὅπως ἐκφράσωσι πρὸς αὐτάς τὰς εὐχα-ριστίας τῆς διὰ τὴν ἐθνικὴν διὰ τὴν Ἑλλάδα διαιτητικὴν ἀπόφασιν, ἣν ἐξέδωκαν οἱ ἐν Κων-σταντινουπόλει. — Κατὰ τὸν ἐνεργηθέντα διαγωνισμόν πρὸς καταληψὶν δύο θέσεων ἀκολουθῶν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπετυχον οἱ κ. κ.

Μεσσαλᾶς καὶ Φραγκίσσας, οἵτινες θὰ ἀναλά-θωσιν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ ὑπουργείῳ εὐθὺς ὡς δημο-σιευθῇ τὸ Β. Διάταγμα τοῦ διορισμοῦ των.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀνεχώρησαν δι' Ἀρτσίσταν οἱ κ.κ. Ἀρσιτεῖδης Ἀποστολίδης φοιτητὴς τῆς ἱατρικῆς καὶ Τάκης Ζῶν Παπανικολάου φοιτητὴς τῆς φαρμακευτικῆς. — Ἀφίκετο ἐκ Μπάγιας καὶ ἀνεχώρησε διὰ Γρου-μουλτζίνας τῆς Θράκης ὁ κ. Δημήτριος Δημητριάδης. — Ἀφίκετο ἐκ Καπεσοῦ ὁ κ. Ἀποστόλος Βου-γάς, Θεοφάνης Βουγάς καὶ Ἀναστάσιος Ἀναστασιά-δης μεταβαίνων εἰς Βουλγαρίαν. — Ἀνεχώρησε διὰ Βεράτιον ὁ κ. Δημήτριος Καϊάνας διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς καὶ διὰ Κεστοράτιον ὁ κ. Βί-κτωρ Ζωγράφος φοιτητὴς τῆς ἱατρικῆς. — Ἀνεχώρησεν εἰς Τσαρπλανά ὁ κ. Γεώργ. Κιούρης. — Ἀφίκετο ἐκ Σερβίας ὁ ἐξ Ἀρσιτῆς κ. Γεώρ-γιος Γκελιάδης. — Ἀφίκετο ἐκ Θεσσαλονίκης ὁ κ. Ἀλκιβιάδης Κράλιος καὶ ἀνεχώρησε διὰ Τσεβάριον, ἐκ Τσεβαρίου ὁ κ. Γεώργιος Ζίδρος καὶ ἀνεχώρησε διὰ Θεσσαλονί-κην καὶ ὁ κ. Χρήστος Λάμπρου μεταβαίνων εἰς Σερ-βίαν. — Ἀφίκετο ἐκ Λαρίσσης ὁ κ. Ἀναστ. Σακελ-λάριος διευθυντὴς τοῦ Διδασκαλείου. — Ἀφίκετο ἐκ Ρουχτσουκίου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ἀρτσίσταν ὁ κ. Θωμᾶς Χ. Μούδας.

ΚΟΣΒΟΓΙΑΝΗΣ καὶ ΣΕΚΑΡΑΣ

ΡΑΠΤΑΙ

Νεωτερισμός, κομψότης, στερεότης

143—Ὁδὸς Αἰδίου—143

ΑΘΗΝΑΙ

Εἰς τὸ ραφεῖον τῶν ἡπειρωτῶν Δ. Κοσβογιάν-νη καὶ Κ. Σεκαρά κοπτοῦνται καὶ ράπτονται μετὰ ζηλευτὴ κομψότητα καὶ στερεότητα ὅλα τὰ εἶδη τῶν φορεμάτων εἰς τιμὰς πολὺ συμφερτικὰς.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγ. φύλλου)

Τὸν αὐτὸν ἤδη χρόνον ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, προσήλθον αὐτῷ ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Καστορίας τῶν ἐντίμων Ἀρχόντων ὁ θεωρίᾳ καὶ πράξει χαριτώνυμος Θεοφύλακτος, μετ' αὐτοῦ καὶ ὁ Χοντάτσης λεγόμενος· ἐζήτουν δὲ αὐτὸν αὐθέντην καὶ ἡγεμόνα τοῦ καστρου Σερβῶν. Αὐτὸς δὲ κυριευόμενος ὑπὸ τῆς φιλαργυρίας, ἐν τῇ φρουρᾷ αὐτοὺς ἀποκλείει, ζητῶν ἂ ἐφίλει καὶ ὧν ἐπόθει χρημάτων· καὶ πάλιν τοῦ χρόνου τούτου διελθόντος ἐξ ἐπιβουλῆς τοῦ Χουχου-λίτσα, τοὺς ἐγκρίτους τῶν Ἰωαννίνων εἰς φυ-λακὴν ἔβαλεν, ὧν τὸν μὲν Μινουὴλ φιλάνθρω-πινώτερον τὸν Πρωτασηκρίτην δολίως κρατήσας μῆνας δύο εἶχεν ἐν τῇ φρουρᾷ. Ἐίσεας τοίνυν, ἐντίμως αὐτὸν πάλιν εἶχεν, ἕως οὗ κεράσας αὐ-τὸν ἰὸν ἐθανάτωσεν. Τὸν δὲ Κωνσταντῖνον τὸν Πρωτοκαθήμενον κρατήσας μετὰ δεσμῶν εἰς κλουβίον χρόνους 5', τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐ-ξορύττει, καὶ εἰς τὸν Βρυσίναν ἐκπέμπει, κάκει τῷ τῆς καθοσιώσεως πτώματι [πταίσματι ἴσ.] αὐτὸν ὑποβάλλει· κάκεισε ἐτάφη. Τοὺς δὲ λοι-ποὺς οἱ ἐν τῇ φρουρᾷ ἐνετίθη, τῶν μὲν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐξορύττει, τοὺς δὲ ἐν ὑπερο-ρίῳ ἐξέδοτο, καὶ πᾶσα πόλις καὶ χώρα τοὺς Ἰωαννίτας πλήρεις ἐκένωσε.

Ἐπιδημία τῶν Τούρκων

Μετὰ παντῶν ὧν εἶχε κακῶν, καὶ τοὺς Ἰ-σμηλίτας προσεκάλεσατο. Τὸ 5ωπη (1380) ἔ-τος, ἡμέρᾳ γ' ἦλθεν Ἰσίμ, μηνὶ Ἰουνίῳ β', ἡχημαλώτευσεν τὴν Βελᾶν, καὶ τὴν Ὀπᾶν, ὅτε τοὺς Μαζαρακαίους καὶ τοὺς Ζενεβισαίους εἰς τὰς Πολιτῆας κατέλυσε. Τότε ἤρξατο ὁ Θωμᾶς παραλαμβάνειν τὰ καστέλλια, ἀρχῇ τὴν Βουρ-σίαν εἰτα τὴν Κρετσούνισταν, ἔπειτα τὴν Δρα-γωμήν, καὶ Βελιτσίσταν, καὶ τὴν Ἀροχαδίτσταν ἐξωνήσατο, καὶ ἄλλα πλείονα. Τότε τοὺς ὑπάρ-χοντας αὐτῶν, τοὺς μὲν Κεφαλάδας κατέστησε, ἄλλους δὲ Ζουμπαναίους τετίμηκε. Καὶ ὅσον αὐτὸς ἐδυνάμωνε, τοσοῦτον αὐτῶν ἡ κακογνω-μία συνέθλιβε, καὶ τοὺς Ἀλβανίτας αἰεὶ καὶ πάν-

τοτε ἐτυράννιζε τοὺς δὲ τοπικοὺς τῶν Ἰωαννί-νων, κακῶς αὐτοὺς διετῆρει καὶ ἐξαινεῖν. Ἀλλὰ καὶ τὸν τιμιώτατον Ἡσαΐαν καὶ καθηγούμενον τοῦ Μετσόβου ἐκακοποίησε, καὶ οὐκ ἐξέφυγεν ἀπὸ τῆς πλεονεξίας τοῦ τυράννου· δεσμεύσας γὰρ αὐτὸν ὡς κακοῦργον ἐνέθηκεν εἰς κλουβίον, καὶ διὰ φιλαργυρίαν ἐξηγοράσθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ παρὰ Θεοφιλῶν ἀνδρῶν, καὶ πάλιν ὁ τυ-ραννος αὐτοὺς ἐξορύττει καὶ αὐτὸν πιπράσκει. Καὶ ὅσοι τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας πάροικοι ἀπὸ τὴν κακοπραγίαν αὐτοῦ ἐναπελείφθησαν ἄνθρω-ποι, ἐξέβαλε μὲν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πορείας [ἴσ. προνοίας], οὐκ εἶα αὐτοὺς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ δι' αὐτοῦ αὐτοὺς ἐπεκράτει, καὶ τὸν ἄνιον Δο-νᾶτον ἀπὸ τὸν Μιρσιουμπέρτον ἐξωνήτατο, καὶ τῷ 5ωζ ἔτει Ἰνδικτιῶνος ε' ἔφερε τὸν Κωστὴν μετὰ Τούρκους τεσσαράκοντα καὶ τοὺς Ζουναναίους ἡχημαλώτευσεν, καὶ τις τοφὸς αὐτὸν προσηγόρευ-σεν οὕτως εἰπών. «Θωμᾶς ὁ δεσπότης ἀστοχῆ-σας τοὺς Λατίνους τοῖς Τούρκοις συγκοινωνεῖ»· ἀποστάτην γὰρ αὐτὸν ἐμαρτύρει λέγων, ὅτι εἰ ἦν μεταποιῆσαι ὁ Θεὸς ἀντίτυπα τῶν κτισμά-των, ἕνα πρὸς ἄλλο εὐρίσκεται, τὸ δὲ τοῦ δια-βόλου σκευὸς οὐκ ἂν ἄλλο εὐρίσκατο, εἰ μὴ τὸ τοῦ Θωμᾶ σκῆνος· τοῦτο ἐλαλεῖτο μὲν πρότε-ρον, ὕστερον δὲ κατ' ἐμπροσθεν αὐτοῦ ἐκηρύχθη λέγων· «Τοιοῦτος εἰ σὺ καὶ οὕτω σε λέγομεν». Καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει πάλιν ἦλθεν ὁ Ἰσίμ μηνὶ Μαίῳ ε', ὅτε καὶ τὸν Ρεθνίκον ἀπὸ σπαθίου ἐ-πῆραν οἱ Τούρκοι, καὶ πάλιν ὁ Σπάτας ἦλθεν ἕως τὴν Ἀρουλάν. Καὶ ὁ Μιρσιμακατσανός, γαμβρὸς ὢν τοῦ Σπάτα, μετὰ μεγάλης τιμῆς εἰς τὴν πόλιν εἰσῆλθε καὶ περὶ τῆς Ἑλένης τὸν Σπάταν ψευδεμβάδεσται, καὶ αὐτὸν ὑποστρέ-φει καὶ τοὺς Ζουνεβισαίους παραλαμβάνει καὶ τὸν τόπον ἀναγράφει, τὴν τε Βελᾶν καὶ τὴν Ἀδρυνούπολιν [γράφ. Δρυνούπολιν], καὶ τὴν Βαγενιτείαν, ἀλλὰ δὴ καὶ τοὺς Μαλακασαίους ἕως τὸς Κατούνας καὶ τῷ 5ωζ Ἰνδικτιῶνος μηνὶ Σεπτεμβρίῳ πάλιν ὁ Ἰσίμ ἐπανῆλθε καὶ ἡχημαλώτευσεν τὴν Δρυνούπολιν, ὅτε καὶ ἡ Ἑ-λένη ἐξ ἀνθρώπων ἐγένετο. Πάλιν ὁ Σπάτας τὰς ἀφῆκε τὴν ψευδογάβην καὶ ἦλθε ζητῶν τῆς Ἑλένης τὴν προῖκα. Ὁ δὲ μετὰ μικρῶν δώρων αὐτὸν ὑποστρέφει, καὶ ὑπὸ τῶν Μαλα-

Παρακαλοῦνται οἱ ἀπανταχοῦ συνδρο-μηταί τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» οἱ καθυστα-ρουντες τὰς συνδρομὰς αὐτῶν νὰ τὰς ἐμβάσωσιν εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀντιπροσώπους ἡμῶν.

Ὑποθέτομεν νὰ γνωρίζωσι πάντες ὅτι ἔχουσι καθήκον μόνον νὰ ἀποστέλλωσι τὴν συνδρομὴν των καὶ νὰ μὴ περιμένωσι χιλίας παρακλήσεις.

Οἱ ἐν Ρωμουνίᾳ συνδρομηταί παρακαλοῦνται νὰ ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν των εἰς τοὺς Ἀ-δελφοὺς Χάϊτα ἐν Βουκουρεστίῳ. Δ. Βα-νακούλην εἰς Βραΐλαν, οἱ ἐν Σερβίᾳ εἰς τὸν ἐν Βελιγραδίῳ κ. Ἰω. Χαρισσιᾶδην, οἱ ἐν Καίρῳ εἰς τὸν κ. Χαρίσην Βιασιέιν, οἱ ἐν Πόρτ-Σαΐδ εἰς τὸν κ. Η. Κιτσωνί-δην, οἱ ἐν Τρικκάλοις εἰς τὸν κ. Μ. Σπυ-ράκον, οἱ ἐν Λαρίσση εἰς τὸν κ. Ζοῦγκον, οἱ ἐν Πατρῶς εἰς τὸν κ. Μιχ. Χαρίτον, εἰς τὸ πρακτορεῖον τῆς Πανελληνίου οἱ ἐν Κερ-κύρᾳ εἰς τοὺς Ἀδελφ. Δοσίου εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον «Κάδμος» οἱ ἐν Καρδίτῃ εἰς τὸν κ. Α. Κούρτιον. Οἱ ἐν Μεσολογγίῳ εἰς τὸν κ. Π. Διτλαμῆτσον οἱ ἐν Λαυρίῳ εἰς τὸν κ. Δ. Γκάτσον. Οἱ ἐν Βουλ-γαρίᾳ εἰς τὸν κ. Α. Πέτσιον εἰς Καρναμ-πάτ καὶ Δ. Μουτσόπουλον εἰς Φιλιπ-πούπολιν. — Ἐκαστος τῶν συνδρομητῶν δύ-ναται νὰ ἐμβάξῃ καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς ἡμᾶς τὴν συνδρομὴν του ἐντὸς συστημένης ἐπιστο-λῆς, ἢ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς οἱ ἐν Σερ-βίᾳ Αἰγύπτῳ, Βουλγαρίᾳ καὶ Ρωμουνίᾳ ὅπου λειτουργοῦν αἱ ταχυδρομικαὶ ἐπιταγαὶ παρακα-λοῦνται ὡσαύτως νὰ ἀποστέλλωσι καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου τὴν συνδρομὴν των.

Τὸ γραφεῖον τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» εὐ-ρίσκεται ἐντὸς τῆς Ἀδριατικῆς Ἀσφολιστικῆς Ἑταιρίας, ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς Χρημα-τιστηρίου.

κασαίων δεκαπλασίως αὐτὸς ἱκανώθη.

Τῷ αὐτῷ ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ὁδὸς ὁ μη-τροπολίτης κύρ Ματθαῖος ἦλθεν εἰς τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπέχων καὶ τὸν Ναυπακτοῦ θρόνον. Τῷ αὐτῷ ἔτει ἀπεστάλη ὁ τιμιώτατος καθηγούμενος τοῦ Ἀρχιμανδρείου κύρ Γεθριλ πρὸς τὸν βα-σιλέα κυρίον Μονουὴλ τὸν Παλαιολόγον, καὶ ἐλθὼν μετὰ τοῦ ἀρχόντος Μαγκαθανοῦ εἰς τὰ Ἰωάννινα ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ δεσποτικά ἀξιώ-ματα· ὁ δὲ ἀρχιερεὺς ἐκτελέσας τότε τὴν θείαν μισταγωγίαν εἶχε τοὺς παροίκους τῆς ἑαυτοῦ ἐκκλησίας· ὁ δὲ Θωμᾶς ἀφῆκε μὲν αὐτοὺς τῷ μητροπολίτῃ, αὐτὸν δὲ τῷ ἑαυτοῦ θεῷ ἡματι οὐκ ὑπέδεχετο, καὶ διὰ τοῦτο πλέον τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ὁ Μητροπολίτης ἐν τῇ Ἀρτῇ διήγε· καὶ οὕτω τοίνυν ὁ Ἀγιώτατος Ἀρχιερεὺς, καὶ αὐ-τὴν ὑπὸ τοῦ ἀποστάτου τυράννου τοῦ Θωμᾶ ἐξόριστος γίνεται, ὡς περ κατιῶν ὁ λόγος δη-λώσει. Τῷ 5ωζ Ἰνδικτιῶνος ἡ', ἦλθεν ὁ Τα-μουρτάσης μετὰ πλήθους Ἀγαρηνῶν εἰς τὸν και-ρὸν τοῦ τρύγου, καὶ εἰς τὴν Ἀρταν ὑπάγει, καὶ αἰχμαλωσίαν ποιήσας ἱκανὴν οἰκαδὲ ἐπανῆλθε. Τότε ὤητα ὁ Σπώτας τὸν ἀρχιερεᾶ ἐκπέμπει μετὰ καὶ τοῦ Καλ. γνώμου δυσωπῶν τὸν τυ-ραννον, ἵνα διώξωσιν ἀμφοτέρους τοὺς Τούρκους, αὐτὸς δὲ οὐκ ἠνέχετο, ἀλλ' εὐκαιρίαν εὐρών, τὸν ἀρχιερεᾶ ἐξόριστον πέμπει ἀλλαχοῦ, καὶ τὸν Καλόγνωμον κρατεῖ, καὶ τὴν ἐκκλησίαν προ-δίδωσι τῷ Σαγαειρίμ, καὶ ταῦτα μὲν οὕτω.

Τῷ αὐτῷ δὲ ἔτει, μηνὶ Δεκεμβρίῳ κγ', ἐπι-φωσκούσης τῆς ε', ὥρα πέμπτῃ τῆς νυκτός, σφάζουσι τὸν Θωμᾶν εἰς σωματοφύλακές του, τοῦ τε Νικηφοράκη καὶ Ραϊνάκη, καὶ τοῦ Ἀρτα-βαστου, καὶ τοῦ Ἀντωνίου τοῦ Φράγγου· τῇ ὥρᾳ δὲ ταύτῃ συναθροίζονται ἅπαντες οἱ Ἰωαννῖται ἐν τῇ ἁγίᾳ Μητροπολεὶ καὶ μὴ φωνῇ πάντες τὴν φυσικὴν αὐτῶν κυρὰν τὴν συγκακοπαθοῦσαν αὐτοῖς ἐκζητοῦσι καὶ προσκυνοῦσιν· ἡ δὲ τὸν Μιλιγάβον μετὰ τοῦ Ἀψαρά κύρ Θεοδώρου, καὶ τοὺς Ἰωαννίτας αετακαλεῖ, καὶ εἰς ἐν ἄμφω γονόμενοι, ἐντίμως τὸν ἀποστάτην θάπτουσι· καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς τὸν βασιλέα Ἰωάσαφ εἰσφέρουσιν.

(Ἀκολουθεῖ)